

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Energimarknadsinspektionen

Yttrande över förslag till föreskrifter om redovisning av fjärrvärmeverksamhet

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Remissen avser förslag till nya föreskrifter om redovisning av fjärrvärmeverksamhet som ska ersätta nuvarande föreskrifter (EIFS 2010:1) om redovisning av fjärrvärmeverksamhet.

Det införs en möjlighet till digital inlämning av årsrapport och revisorsintyg. En årsrapport och ett revisorsintyg får lämnas in som bestyrkt elektronisk kopia om det uppfyller de krav som ställs på avancerad elektronisk underskrift som anges i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG. Bestämmelsen beskriver även det tillvägagångssätt som ska användas för att skicka in handlingarna digitalt till Energimarknadsinspektionen.

Det införs en hänvisning till årsredovisningslagen (1995:1554) så att det framgår att uppställningsform för balansräkning ska ske enligt den lagen, samt att det förtecknas vilka poster som utöver vad som krävs i årsredovisningslagen, ska specificeras i not (räntebärande skulder, bokslutsdispositioner samt förändring av eget kapital).

Utöver detta förslås språkliga och redaktionella ändringar, liksom borttagande av dubbelreglering.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

I konsekvensutredningen uppges att fjärrvärmeföretagen idag rapporterar in en stor mängd uppgifter till Energimarknadsinspektionen för att uppfylla kraven i fjärrvärmelagen. Vidare uppges att det är 192 redovisningsenheter som ska redovisa detaljerade ekonomiska och tekniska uppgifter varje år. Uppgifterna sammanställs efter granskning och publiceras på inspektionens webbplats. Syftet med att samla in och publicera uppgifterna uppges vara att stärka kundens ställning på fjärrvärmemarknaden samt att motverka en oskälig prissättning.

Det uppges att det av Energimarknadsinspektionens föreskrifter och allmänna råd (EIFS 2010:1) om redovisning av fjärrvärmeverksamhet (redovisningsföreskriften) framgår att

företagen ska lämna såväl ekonomiska uppgifter som rörelsens kostnader och resultat samt tekniska uppgifter som anläggningstillgångarnas ledningslängd.

Det finns, enligt förslagsställaren, ett behov att uppdatera redovisningsföreskriften, då föreskriften trädde i kraft för tolv år sedan och inte har uppdaterats i takt med utvecklingen. Bland annat har det tillkommit ny lagstiftning när det gäller årsredovisningar samt krav på digitalisering när uppgifterna lämnas. Det uppges även finnas felaktiga hänvisningar och krav på att företagen ska lämna uppgifter som inte används. Det uppges att därutöver innehåller föreskriften ett föråldrat språk, vilket leder till otydligheter och missförstånd.

Slutligen uppges att när föreskriften inte är uppdaterad skapar det onödigt merarbete både för företagen och för inspektionen. Företagen lägger ner tid på att lämna obehövliga uppgifter och inspektionen lägger ner tid på att komplettera och justera uppgifterna.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets bakgrund och syfte är godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

I konsekvensutredningen uppges att ett alternativ till förslaget skulle vara att endast ändra strukturen och inte justera, lägga till eller ta bort bestämmelser. Föreskriften skulle på så sätt bli tydligare och enklare att följa, men själva inrapporteringsarbetet skulle inte förenklas. Företagen och Energimarknadsinspektionen skulle likväl även fortsättningsvis behöva lägga tid på att hantera fysiska handlingar, granska, komplettera och justera felaktiga eller onödiga uppgifter.

Vidare uppges att alternativet att endast lägga till nya bestämmelser om digital inlämning skulle delvis förenkla för företagen och för inspektionen, men föreskriften skulle fortfarande vara svår att läsa och ta till sig.

Att endast genomföra informationsinsatser eller utbildningar för företagen där inrapporteringen förklaras i detalj skulle förtydliga inrapporteringen för företagen. Informationsinsatserna skulle dock sannolikt behöva utföras inför varje inrapportering. Om informationen endast utökades i den handbok som Energimarknadsinspektionen tillhandhåller på sin webbplats skulle det innebära att handboken och föreskrifterna inte skulle följa och komplettera varandra på ett bra sätt.

Förslagsställaren uppger att om inte regleringen träder ikraft skulle onödiga uppgifter även fortsättningsvis begäras in från företagen. När det gäller formkraven för inlämnandet uppges att fjärrvärmeföretagen, enligt fjärrvärmelagen, redan idag har möjlighet att överföra årsrapporterna elektroniskt. Men däremot saknas bestämmelser om hur undertecknandet och överlämnandet ska gå till tekniskt. Nollalternativet skulle därmed, enligt förslagsställaren, fortsatt innebära mycket administration och dubbelhantering för både förslagsställaren själv och för företagen.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd är godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I konsekvensutredningen uppges att fjärrvärmebolag ska låta genomgå revision och offentliggöra sina årsredovisningar i enlighet med bestämmelser i nationell lagstiftning som har

fastställts i enlighet med Europaparlamentet och Rådets direktiv 2013/34/EU om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG.

Vidare uppges att förslaget om att företagen ska kunna lämna in handlingar digitalt stämmer överens med de skyldigheter Energimarknadsinspektionen har enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (eIDAS-förordningen). Syftet med förordningen är att se till att säker elektronisk identifiering och autentisering för åtkomst till gränsöverskridande nättjänster som erbjuds av medlemsstaterna är möjlig.

Det uppges att förslaget är i linje med aktuella EU- förordningar och direktiv.

Regelrådet ser ingen anledning att göra en annan bedömning och finner därför att förslagsställarens redovisning av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

I konsekvensutredningen uppges att regleringen föreslås träda i kraft den 1 februari 2023 och gälla för räkenskapsår som börjar tidigast den 1 januari 2022.

Det uppges att information kommer att lämnas på Energimarknadsinspektionens webbplats. Vid behov kan riktade informationsinsatser ske. Det uppges att ett referensgruppsmöte ägt rum med representanter från Energiföretagen. Vid mötet fick representanterna lämna förslag till arbetet med föreskriften. Vidare uppges att ett andra referensgruppsmöte också ägt rum där deltagarna fick se utkast på föreskriften och komma med synpunkter.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser är godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I konsekvensutredningen uppges att produktionen av värme sker centralt i ett fjärrvärme-system genom att vatten värms upp i en eller flera produktionsanläggningar, som därefter distribueras i ett slutet rörledningssystem till de kunder som är anslutna till fjärrvärmesystemet. Det uppges att fjärrvärmen främst används för uppvärmning av byggnader och för varmvatten, men den levereras också till industrier för olika processbehov. Vidare att den har sådana stordriftsfördelar som är utmärkande för ett naturligt monopol, vilket innebär att det i de flesta fall endast är lönsamt att ha ett rörsystem för fjärrvärme per distributionsområde. Det uppges att de allra flesta företag som bedriver fjärrvärmeverksamhet gör det integrerat, det vill säga att produktion, distribution och handel sker inom samma företag.

Det uppges att fjärrvärme är den vanligaste uppvärmningsformen i Sverige och finns i dag i 265 av landets 290 kommuner. Vidare uppges att ungefär två tredjedelar av fjärrvärmenäten drivs av kommunala bolag, och resterande tredjedel av näten drivs av privata eller statliga energikoncerner eller i kommunala förvaltningar.

Vidare uppges att över 90 procent av alla flerbostadshus, något lägre andel av övriga byggnader och lokaler, och omkring 15 procent av alla småhus, värms med fjärrvärme. År 2018

levererades cirka 52 TWh, vilket motsvarar ungefär 50 procent av uppvärmningen i Sverige totalt sett.

Storleken på fjärrvärmeföretagen uppges variera kraftigt. De största fjärrvärmeföretagen är Eon Värme Sverige AB (Eon Värme), Stockholm Exergi samägt med Stockholm Stad (Stockholm Exergi), Göteborg Energi AB och Vattenfall AB. Dessa företag producerar samtliga mer än 2,5 TWh per år. Därefter följer företag som Tekniska Verken i Linköping AB och Mälarenergi AB (Västerås) som producerar omkring 1,5 TWh fjärrvärme. Det finns förhållandevis många små företag, drygt 110 av totalt 196 företag producerar mindre än 0,1 TWh fjärrvärme årligen. Av dessa producerar ett tiotal mindre än 0,01 TWh per år.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch är tillräcklig och därmed godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Administrativa kostnader

I konsekvensutredningen uppges att företagen ska redovisa årsrapporten och revisorsintyget varje år och att de redan idag har rätt att skicka in handlingarna digitalt enligt fjärrvärmelagen. Däremot har det, enligt förslagsställaren, saknats systemstöd som möjliggjort det. Företagen skickar därför in handlingarna i original eller som bestyrkt kopia i pappersform. Det uppges att för fjärrvärmeföretagen handlar det om två dokument per företag, årsrapport och revisorsintyg. Totalt rör det sig om 192 företag, vilket innebär att 384 pappersdokument. Förslagsställaren uppskattar att en elektronisk överföring av dokumenten ger en tidsbesparing på en timme per företag och år. Det uppges att år 2020 var det totalt 192 fjärrvärmeföretag, vilket medför en besparing på 1 000 kronor per företag och år. Det innebär en total besparing på 192 000 kronor årligen för företagen om samtliga lämnar in handlingarna digitalt.

Vidare uppges att de förtydliganden som gjorts i form av språk och struktur kommer att spara cirka två timmar per företag i uteblivna justeringar och kompletteringar. Det skulle medföra en besparing på 2 000 kronor per företag. Sammantaget uppges detta innebära en kostnadsbesparing på 3 000 kronor per företag och år. Det ger en total kostnadsminskning med 576 000 kronor per år om samtliga företag lämnar in sina handlingar digitalt.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets administrativa kostnader är godtagbar.

Andra kostnader och verksamhet

I konsekvensutredningen uppges att förslaget inte medför någon påverkan på företagens verksamhet och att de kostnader som följer av förslaget endast är administrativa.

Regelrådet ser ingen anledning att göra en annan bedömning, varför förslagsställarens redovisning av förslagets andra kostnader och påverkan på företagens verksamhet är godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

I konsekvensutredningen uppges att förslaget inte påverkar företagens konkurrensförhållanden.

Regelrådet ser ingen anledning att ifrågasätta förslagsställarens bedömning och finner därför att redovisningen av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag är godtagbar.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

I konsekvensutredningen uppges att förslaget inte bedöms påverka berörda företag utöver det som redan har nämnts i konsekvensutredningen.

Regelrådet kan konstatera att det finns redovisning som pekar på att Energimarknadsinspektionens handläggningstider bedöms minska med cirka 15 minuter per företag till följd av förslaget, vilket Regelrådet anser även borde gagna företagen.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden är godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

I konsekvensutredningen uppges att det inte behöver tas någon särskild hänsyn till små företag med anledning av förslaget, eftersom det inte innebär någon kostnadsökning för något företag. Det uppges att förslaget framför allt innebär en möjlighet, men inte ett krav, att lämna in handlingarna digitalt.

Regelrådet ser ingen anledning att göra en annan bedömning och finner därför att förslagsställarens redovisning av särskild hänsyn till små företag vid reglernas utformning är godtagbar.

Sammantagen bedömning

Regelrådet kan konstatera att förslagsställaren på ett godtagbart sätt redovisat samtliga punkter i sin konsekvensutredning. Regelrådet finner ingen anledning att anmärka på eller lyfta något särskilt i redovisningen utan anser att den är väl strukturerad och tillräcklig.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 12 oktober 2022.

I beslutet deltog: Claes Norberg, ordförande, Anna-Lena Bohm, Hans Peter Larsson och Lennart Renbjer.

Ärendet föredrogs av: Annika LeBlanc.

Claes Norberg
Ordförande

Annika LeBlanc
Föredragande